

C R O N O L O G I A

- cronologia per a la interpretació del conjunt documental de l'Arxiu de l'ETSEIB (1851-2000) -

1851: Creació de l'ESCOLA INDUSTRIAL BARCELONESA¹, sota la dependència del rector de la Universitat de Barcelona. Ubicació a l'antic convent de Sant Sebastià.

1855: ESCOLA PROFESSIONAL INDUSTRIAL DE BARCELONA.

Llei Moyano de 1857: 6 cursos d'estudi, dels quals els 3 primers són cursats a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona. Suspensió de l'ensenyament industrial elemental.

1860: ESCOLA SUPERIOR INDUSTRIAL DE BARCELONA. Els ensenyaments que s'hi realitzen són considerats superiors.

1861: Autorització a les escoles industrials superiors a realitzar exàmens de final de carrera. Primers alumnes titulats superiors.

1865: ESCOLA D'ENGINYERS INDUSTRIALS DE BARCELONA.

Reforma acadèmica de 1865: abolició de l'obligació de cursar les assignatures a la facultat citada.

1866: Finançament conjunt de l'Escola per l'Estat, la Diputació i l'Ajuntament.

1868: Establiment de classes gratuïtes per a obrers, que tindrà continuïtat en l'Escola d'Arts i Oficis.

Reforma de pla d'estudis de 1866: de nou, 3 primers cursos a la Facultat de Ciències.

1873: Trasllat a l'edifici de la Universitat Literària (Universitat de Barcelona).

1874: Constitució de l'Escola Lliure Provincial d'Arts i Oficis, agregada a l'Escola d'Enginyers Industrials (subvencionada per la Diputació).

1902: El Reial Decret de 14 de setembre aprova el nou reglament de l'Escola.

Pla d'estudis de 1902: examen d'ingrés, 5 anys de carrera i revàlida. Unificació de la titulació d'enginyeria industrial, malgrat que les especialitats no desapareixen.

1904: Creació del Patronat de l'Escola Industrial de Barcelona.

Especialitats de 1906: Mecànica, Química i Electricitat.

Pla d'estudis de 1907: ingrés, sis anys de carrera i revàlida. Similar al de 1902.

1913: L'Escola d'Arts i Oficis esdevé l'Escola del Treball, independent de l'Escola d'enginyeria industrial.

1917: L'Escola depèn de l'Estat exclusivament.

¹ En el llibre de registre i l'inventari, així com en aquesta cronologia, s'ha optat per catalanitzar els noms amb els que es va batejar l'ETSEIB, des de la seva creació. Igualment, s'ha fet amb els noms d'òrgans interns (p.e., Junta de professors) i d'organismes i institucions externes (p.e., Ministeri de treball).

1924: Estatut de Formació Professional. Dependència del Ministeri de Treball i separació dels altres centres d'ensenyament universitaris de Barcelona.

Pla d'estudis de 1924: ingrés, 6 anys de carrera i revàlida

1927: Trasllat al edifici del rellotge de Can Batlló (Universitat Industrial).

1928: Reforma dels ensenyaments tècnics. Dependència del Ministeri d'Economia.

1931: Reforma dels ensenyaments tècnics. Dependència del Ministeri d'Instrucció Pública.

1936: (agost) L'Escola, sota la dependència de la Generalitat de Catalunya, en el marc del Consell de l'Escola Nova Unificada. Els laboratoris de l'Escola depenen de la Comissió d'Indústries de Guerra de la Generalitat i, posteriorment, de la Subsecretaria d'Armament de l'Exèrcit de la República.

1939: (gener) Entrada de les tropes franquistes a Barcelona. Comissió depuradora del personal científic del Laboratori General d'Assaigs i Investigació.

1940: Unificació de les tres escoles d'enginyeria industrial existents (Barcelona, Bilbo i Madrid). L'escola de Barcelona passa a anomenar-se ESCUELA ESPECIAL DE INGENIEROS INDUSTRIALES. ESTABLECIMIENTO DE BARCELONA.

1947: L'escola de Barcelona recobra el grau de centre independent.

Pla d'estudis de 1948: amb les intensificacions Mecànica, Elèctrica, Química i Tèxtil.

1951: Creació del Patronat de l'Escola.

Reforma del sistema d'ingrés a l'Escola, de 1955.

Càtedres especials (a partir de 1955 fins 1966), per tal d'incloure ensenyaments punters no inclosos dins els plans d'estudi vigents. Es crearan les càtedres especials d'Enginyeria nuclear 'Ferran Tallada', d'ampliació d'estudis 'Esteve Terradas', de matemàtiques pures i aplicades 'Paulino Castells', de plàstics, d'humanitats, d'ampliació d'enginyeria química industrial 'Antoni Ferran', de construcció 'Fèlix Cardellac', i d'estadística fonamental 'Artigas Sanz'.

Pla d'estudis de 1957: 2 anys d'ingrés, 5 anys de carrera i projecte de final de carrera. Especialitats: Mecànica, Acústica i Òptica, Electricitat, Tècniques energètiques, Química, Metal·lúrgia i Tèxtil. Dins del marc de la Llei d'ensenyaments tècnics.

1964: Trasllat de l'Escola a la seu de la Diagonal.

Pla d'estudis de 1964: 5 anys de duració, amb les especialitats de Mecànica, Electricitat, Tècniques energètiques, Química, Metal·lúrgia, Tèxtil i Organització industrial.

1968: Creació del Institut Politècnic Superior de Barcelona, que agrupa les escoles d'enginyeria industrial de Barcelona i Terrassa, d'arquitectura de Barcelona i d'enginyeria agrònoma de Lleida.

1971: Naixement de la Universitat Politècnica de Barcelona (UPB), continuadora de l'Institut Politècnic. A més a més, altres escoles universitàries tècniques de Catalunya s'hi agreguen.

1977: Catalanització del nom de la universitat i de l'Escola, anomenades Universitat Politècnica de Barcelona i ESCOLA TÈCNICA SUPERIOR D'ENGINYERS INDUSTRIALS DE BARCELONA, respectivament..

1983: Llei de Reforma Universitària, que comporta l'estructuració universitària en unitats departamentals.

1984: La UPB adopta el nom vigent: Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Pla d'estudis de 1994: vigent.

1998: Canvi darrer del nom de l'Escola amb finalitats d'inclusió de gènere, que des d'aleshores s'anomena
ESCOLA TÈCNICA SUPERIOR D'ENGINYERIA INDUSTRIAL DE BARCELONA.